[illegible]

[illegible]

ਜੇਪ੍ਰਕਾਨੇ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਾਸਿਓ ਅਰੁ ਕਾਸਿਓ ਮੈਂ ਸੋ ਅਰੁ ਕੇਤੀ ਰਚੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਇਸ ਕਾ ੨੮
ਰੂਪ ਤਥਾ ਕਿਆ ਰਚਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਜੋਜਨ ਹੈ ਸਉ ਤਾਸੁ ਬਉਪਰਾਪ੍ਰ ਕੁਕਾਲਮੂ ਹੈ॥ ਕਾਰੇ ਤੇ॥ ਜਿਸ ਨਾਮ
ਕੇਸਪ ਨਰੂ ਆਰਾਨ ਰਾਪਾ ਨੂੰ ਕੇ ਅਕੈਦ ਸਰੂਪ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਈਐ ਹੈ॥ ਏਵ ਦ੍ਰਉ ਚਾਹੋਦੈ ਕੋਈ
ਤਿਸਉ ਚੇਰੋ ਜਾਣੈ ਨੂੰ ਸੋ ਇਉ॥ ਜੋ ਨਾਰਾਪਾ ਨੂੰ ਕਉ ਏਕ ਅਦ੍ਵੈਤ ਸਰਬਾਤਮ ਸਰੂਪ ਇਗਿਆਨ ਅਨ
ਕਉ ਕਰਿ ਜੋ ਅਨ ਕਉ ਦਾਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਤਤ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਏ ਤਿਸਉ ਚੇਪ੍ਰ ਕਉ ਅਨਉ ਦ੍ਰਆਰੇ ਜਾਨਤੇ ਹੈ॥
ਐਸੇ ਗੀਤ ਗਦਾਨ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਬੀਤਰਾਗ ਲੈਕੂ ਧਾ॥ ਅਨਮ ਪਾਮਸੁ ਪਾਸ੍ਰਿ ਤਾਹਾ ਦ੍ਰਹੈ ਦੋ ਰਾਗ ਜਨਤਪਾਸ
ਪ੍ਰਤਮ ਦਰਭਦ੍ਰਮਾਰਾਤਾ ਹਾ॥ ਜੋ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤਥਾ ਤੈ ਅਰ ਕੂ ਧਰਤ ਹੈ॥ ਅਰ ਮੇਰ ਪਗਾਜ ਹੂ ਤਥਾਮੇ
ਰੇ ਹੀ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਜਰ ਅੰਤੋ ਕੇ ਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ ਐ ਬਹਤਾ ਹੋਇ॥ ਜੇਤਾ ਅਧਿਕ ਕਹੀ
ਐਤਉ ਅਧਿਕ ਤੇ ਅਧਿਕ ਫੈਰ ਗੇ ਸਹੀ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ॥ ਬਰਾਸਾਹਿਬ ਉਚਾਰਾ ਉ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ
ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਆਮੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧਾਮ ਤੀਸ ਕੈ ਪਰੈ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਨਤ ਕੂ ਜਪ ਤੇਸੂ
ਰਪੋ ਨਜਸੂੰ ਕੋਲਪਾਦ੍ਰਕ॥ ਜਣੁ ਨ ਨਿ ਵਰ ਤੁੰ ਤੇ ਤੇ ਧਾਤੁ ਪਰ ਮੰ ਮਸ [illegible] ਤਾ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ
ਨਸਜਾਂ ਕਨਪਾਦ੍ਰਕਮ ਅਰ ਜਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਕੈ ਬਹੁਰ ਨਿ ਦਿਰਤਨ ਹੀ ਹੋਤੇ ਸੋ ਪਰਮ ਧਾਮ ਮੇਰੀ ਹੈ॥

ਜਾਨਤੇ ਜੋ ਜਰ ਅੰਤ ਕੋ ਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਕਾਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ਜੇਤਾ ਅਧਿ[illegible]
ਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ॥ ਬਡਾ ਸਾਹਿ ਬਉਚਾਰਾ ਉ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਆਮੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧਾਮ ਤੀਸ[illegible]

[illegible]

ਗੋਪੀਤੇ

ਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ ੫੧੧
ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆ
ਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣੁ॥ਆਖ
੧ ਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿ
ਜਪ੫ ਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇ
ਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥
ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇ
ਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਇਸਕਾਅਰਥ॥
ਜਿਸਸ੍ਰਵਣਮਨਨਨਿਧਿਆਸਨਗੁਣਦੁਆਰਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਸਾਖਿਆਤਸਚਿਦਾਨੰਦਸਰੂਪ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੂਆਸਗੁਣਅਮੁਲਹੈ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੁ॥ਕਹੀਐ॥ਬਿਉਹਾਰਸੋਇਕਿਆਜਨਬਿ
ਬੇਕਪ੍ਰਾਪਤਿਜੋਸਰਬਕਾਮਨਾਹੈਤਿਨਕਾਤਿਆਗਕੇਵਲਆਤਮਅਨੰਦਾਬਿਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿ॥
ਪਰਵਿਰਤਿਸੋਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਇਸਕੇਇਛਾਕਰਨੇਹਾਰੇ
ਤਥਾਭੰਡਾਰਕਹੀਐ॥ਉਨਕੀ ਬੁਧਿਸੋਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅ
ਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਤਿਨਕਾਜਗਤਮੈਆਵਨਾਅਮੋਲਕਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇ॥ਅਮੋਲਪਦਨਾਰਾਇ
ਣਪਦਮੋਲਲੈਜਾਤੇਹੈ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਸਮਾਇ॥ਅਮੋਲਿਨਿਹਚੇਦੁਆਰਾਅਮੋਲਆ
ਦੈਤਪਦਬਿਖੇਲੀਨਹੋਤੇਹੈ॥ਅਮੁਲਧਰਮੁਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਨਧਰਮੇਕਰਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰਾ

੪ ਤੁਮਕੋ ਇੰਦ੍ਰ ਗਾਵਤੇ ਹੈ ਇਸ ਜੀ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆ ਸਣੁ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠੇ ਸੋਭਤੇ ਹੈ॥ ਗਾਵਨਿ ਸਿ
ਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਹਿ ਸਾਧ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਵੀਰ ੪੨੨
ਕਰਾਰੇ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਬਿਖੇ ਅਰੁ ਸਾਧ ਵੀਚਾਰ ਦੁਆਰੇ॥ ਅਰੁ ਜਤੀ ਸੈਨਿਆਸੀ ਅਰੁ
ਸਤਿਆਵਾਨ॥ ਅਰੁ ਕਰਾਰੇ ਵੀਰ ਭਦ੍ਰਾਦਿਕ ਏ ਸਭ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰ
ਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਮੋਹਨੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨ ਸੁਰਗਾ ਮਛਿ ਪਾਇਆਲੇ
ਬੇਦ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ ਤਥਾ ਰਿਖੀਸੁਰ ਜੋ ਜੁਗ ਜੁਗ ਬਿਖੇ ਸਹਤ ਬੇਦੋ ਕੇ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਮਨ ਕੇ ਮੋਹਨ ਹਾਰੀਆ ਅਪਛਰਾ ਸੁਰਗ ਮੈ ਗਾਵਤੇ ਹੈ ਤਥਾ ਮਛ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਕੇ ਤਥਾ ਪਤਾਲ
ਲੋਕ ਕੇ ਤਥਾ ਸਭ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ॥ ਗਾ
ਵਨਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਲੇ ਕੇ ਚੌਦ੍ਹ ਮਾ ਪਰਜੰਤ ਚੌਦਹ
ਰਤਨ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਜਾਏ ਹੈਂ॥ ਅਰੁ ਸਹਤ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ॥ ਤਥਾ ਮਹਾਂਬਲ ਸੂਰ ਜੋਧੇ ਅ
ਰ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਕੇ ਅੰਤ ਜੀਵ ਏ ਸਭ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ
ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗ
ਤ ਰਸਾਲਾ॥ ਖੰਡ ਭਾਰਥ ਖੰਡ ਤੇ ਆਦਿ ਨਵ ਖੰਡ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਿਤਰ ਜੋ ਰਾਜ ਤਿਨ ਕੇ
ਸੋ ਇਸ੍ਰੀ ਮੰਡਲ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੰਡਨਾਂ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਤੁਮਾਰੇ ਹੀ ਕਰ ਕਰ ਧਾਰੇ ਹੂਏ ਇਸਥਤਿ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਗਾਵਨਿ ਹਾਰਿਆ ਬਿਖੇ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ

ਤੀਤਾ॥੪॥ਸੇਜਹੀਨਬਿਨੁਸੁੰਦਰੀਪ੍ਰਿਤਬਿਨੁਭੋਜਨਹੀਨ॥ਅਸਵਾਰੀਬਿਨੁਹੀਨਮਗਤੀ ੪੪੧
ਨੋਕਰਤਅਧੀਨ॥੫॥ਸੰਪਤਮੇਤਰਖਤਨਹੀਬਿਪਤਨਕਰੈਬਿਖਾਦ॥ਭੀੜਪਰੈਧੀਰ
ਜੁਧਰੈਏਹੁਸਤਪੁਰਖਮਰਜਾਦ॥੬॥ਉਚਾਬੋਲਨਹਾਰਕੋਮੂਰਖਮਾਨਤਆਹਿ॥
ਪੰਡਤਜਨਤਿਹਦੇਖਕੈਬਚਨਨਭਾਖਤਤਾਹਿ॥੭॥ਛਪੈ॥ਸੁਖਮਾਂਹਿਭੈਦੂਪਹ
ਰਖਕੋਮਾਨਸੰਗਭਉ॥ਬਿਤਮਾਹਿਭੈਰਾਜਭੋਗਕੇਮਾਹਿਰੋਗਭਉ॥ਜੈਤਮਾਹਿਭਉ
ਸਤ੍ਰੁਦੇਹਮੈਭਉਜਮਿਤਕੋਹੈ॥ਬਿਦਿਆਮੈਭੈਬਾਦਰੂਪਭੈਨਾਰੀਜੋਹੈ॥ਤਪਮੈਭੈਹੋਇ
ਦ੍ਰੀਅਨੇਕਜੋਮਨਵਸਿਕਰਨੀਸੈਭੈਜਗਸਦਾਏਕਕੋਏਕਭੈਗਿਆਨਿਰਾਇਸਕਤ
ਅਭੈ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਬੀਜਾਧਾਤੀਅਨਸਬਦੇਕਚੋਦਨਧੂਤਮਣੁਚੰਦਬਿਬੇਕ॥
ਅਸੁਖਫਲਗਛੁਰੀਏਕਜਾਤ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨਹਰਿਜਨਹਰਿਧਾਤ॥੯॥ਸਾਸ
ਤ੍ਰਸਕਲਬਿਚਾਰਕੈਸੀਖਕਾਢਇਆਸਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਭਜੀਏਸਦਾਕਰੀਐ
ਪਰਉਪਕਾਰ॥੧੦॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਧਿਕੀਸਭਾਮੇਲੇਖਕਪਰਮਸੁਜਾਨ॥ਚਾਣਾਕ
ਭਾਖਾਕੀਏਕਵਿਸੈਨਾਪਤਿਨਾਮ॥੧੧॥ ਇਤਿਬ੍ਰਿਧਚਾਣਾਕੇਭਾਖਾਖੇੜ੍ਹਸਾਧਿ
ਆਸਮਾਪਤੰ॥ ੧੬॥ ਸਵੈਯਾ ਜੋਤੀਸਰੂਪਕੀਜੋਤਿਹੈਨਾਨਕਅੰਗ
ਦਾਅੰਗਅਨੂਪਦਪਾਯੋ॥ਰਾਮਰਾਮਿਜੋਸਭਹੀਪ੍ਰਦਾਅਰਜਨਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸ੍ਰੀਹਰਿ
ਰਾਇਕੋ॥ਸ੍ਰੀਜਗਿਕ੍ਰਿਸਨਸੁਤੇਗਬਹਾਦੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਧਿਆਯੋ॥ਸੋਈ

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਜਗ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਾਜਿਓ ਅਰੁ ਕਾਸਿਓ ਮੈਂ ਜੋ ਅਰੁ ਕੇ ਤੀਰਥੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਏਸ ਕਾਰ
ਰਹਤ ਬਾਰ੍ਹਿ ਆਰਥੇ ਨਰੂਪ ਜੋ ਊਚੇ ਸੋਊ ਬਾਸੁ ਥਉਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਲ ਸੁ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ॥ ਜਿਸ ਨਾਮ
ਕੇ ਜਪਨ ਤੇ ਮਾਰਾਨਾ ਗਯਾ ਨੂੰ ਕੇ ਅਭੇਦ ਸਰੂਪ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਐਸੇ ਹੈ॥ ਏਵ ਰੂਉ ਬਾ ਹੋਵੈ ਕੋਈ
ਤਿਸ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਨੂੰ ਜੋ ਇਆ ਜੋ ਨਾਰਾਯਣ ਨੂੰ ਕਉ ਏਕ ਅਦ੍ਵੈਤ ਸਰਬ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਬਿਗਿਆਨ ਅਨ
ਭਉ ਕਰਿ ਜੋ ਅਨਭਉ ਵਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਤਤ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਏ ਤਿਸ ਊਚੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਅਨੁਭਉ ਦੁਆਰੇ ਜਾਨਤੇ ਹੈ॥
ਐਸੇ ਜੀ ਭਗਵਾਨ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਬੀਤਰਾਗ ਤੈ ਕੂੰ ਧਾਰਨਾ ਧਿਆਨ ਸੁ ਧਾਰਿ ਤਾਹਾ ਵਰਹੇ ਰਾਗ ਜਨ ਤਪਸ
ਪੂਤ ਮਦ ਭਾਵ ਮਾਰਗ ਤਾਹਾ ਜੋ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤਬ ਬਾਂਤੈ ਅਰ ਕੂੰਧ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਗ ਜਹੁਤ ਬਾਮੇ
ਰੇ ਹੀ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਜਹ ਅੰਤ ਕੋ ਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ॥ ਜੇਤਾ ਅਧਿਕ ਕਹੀ
ਐ ਤਉ ਅਧਿਕ ਤੇ ਅਧਿਕ ਫੇਰ ਜੇਸ ਹੀ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ॥ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬ ਊਚਾ ਥਾਉ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ
ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਆਮੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧਾਮ ਜੀਸ ਕੇ ਪਰੈ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਨਤਤ੍ਰ ਭਾਸਯਤੇ ਸੂ
ਰਯੋ ਨ ਸਸਾਂਕੋ ਨ ਪਾਵਕ॥ ਯਦ ਗਤ੍ਵਾ ਨ ਨਿਵਰ ਤੰਤੇ ਤੰ ਧਾਮ ਪਰ ਮੰ ਮਮ॥ ਨਤਹਾ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ
ਨ ਸਸਾਂਕ ਨ ਪਾਵਕ॥ ਅਰ ਜਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਕੈ ਬਹੁੜੇ ਨਿਵਰਤ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਸੋ ਪਰਮ ਧਾਮ ਮੇਰੀ ਹੈ॥

ਜਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਜਹ ਅੰਤ ਕੋ ਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ॥ ਜੇਤਾ ਅਧਿ
ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ॥ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬ ਊਚਾ ਥਾਉ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਆਮੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧਾਮ ਜੀਸ